

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - IX, 12 : De Achille](#)

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 12 : De Achille

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 12 : De Achille](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 12 : D'Achille](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 13 : D'Achille](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Venise, 1567 - IX, 12 : De Achille".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 29/04/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/949>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,
Res/4 Ant. 50

Format in-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 281r°-282r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Achille](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 28/04/2023

nata, è qua nulla nascuntur animalia : at Vulcanus impurus est, in materia ignis, sine calor potius, qui generationem adiuuat, & in terram decidens multiplicia gignit animalia; quare eius & terræ filius Erichthonius tã diuersæ formæ dicitur fuisse. Atqui furorem immissum fuisse sororibus Pandrosi dixerunt idcirco, quod non paruerint Dæ monitis; quæ te significabatur contra Deorum mandata non conferre esse curiosos, cum multis mortalibus id sæpius calamitosum fuerit. nam multi quia consiliorum secretiorum essent conscii per insidias clam de medio fuerunt sublati. at de Achille nunc pauca dicamus.

10

De Achille.

Cap. XII.

Explicata fuerunt suo loco illa omnia propè, quæ pertinebant ad Thetidis nuptias; & quod illa à Peleo in matrimonium ducta præter ceteros filios Achillem etiam illi genuit. cum vero per noctem sub igne filios Thetis occultaret, ut quod mortale illis esset ita eximeret, filii reliqui omnes mortui sunt: at Achilles per diem ambrosia perunctus, & per noctem sub igne occultatus dicitur aliquandiu perdurasse, donec à Peleo deprehensa illa irata se in numerum Nereidum receperit. Sic igitur Achilles ab igne seruatus Pyrisons primum vocatus est; atque cum labrum tamen exustum fuisset, quod cum lingeret infans, ambrosia non erat perunctum, dictus est postea Achilles. Alii in lebetem bullientis aquæ infantes ab ea iaci solitos inquirunt, ut experiretur an mortales geniti fuissent. Achillis tamen matrè Dorion & Chalcidicus Dionysius non Thetim Nerei, sed Chironis filiam fuisse voluerunt. Daimachus cõtra Alexandrinus in lib. 2. Reditum Achillem Caloes nymphæ filium fuisse sensit. Scriptum fuit ab Apollodoro lib. 3. Achillem à Peleo susceptum deportatum fuisse ad Chironem, quæ ille amatissimè educauit, atque leonum visceribus illum nutriuit, aprorumq; & vrsorum medullis, lactis prorsus ignauum ut est in his versibus Euphorionis,

20

Ἦν φῖλος χάλις ἀνὰ τὴν πατρὸς ἀνδρῶν.

Τὴν οὖν ἐκτρέφει μετ' ἀχαιῶν φρεσὶν αἰσῶν.

Nescius omnino lactis Phthiam petit, illum

Quare Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

Quod autem Achilles, à iustissimo Centaurorum Chirone educatus sit, ita testatur Euripidis Iphigenia in Aulide;

Ὅτι μὲν οὖν, ὅτ' ἄνδρ', οὐκ ἴδω, οὐκ ἴδω φρεσὶν.

Ὅτι δὲ χ' αὖτ' οὐκ ἴδω, οὐκ ἴδω φρεσὶν.

Ὅτι δὲ ἰδὼν οὐκ ἴδω, οὐκ ἴδω φρεσὶν.

Χίτωνος, ἵνα μὲν τοῦ τριτοῦ ἀνδρὸς ἴδω.

Quandoque dulce sit parum dignoscere.

Quandoque confert plurimum dignoscere.

Ego viro à pio educatus sum puer

Chitone, mores simplices tantum imbibij.

Fama est Achillem à Chirone auctum eductum fuisse, à quo præter citharæ pulsanæ artem, & vsum herbarum, peritiâ venandi & iaculandi & artis medicæ, leges æquitatis & prudentiæ edoctus fuit. Idem cum annum ætatis suæ nonum expleuisset, pronuntiaffetq; Calchas uates Troiam sine Achille capi non posse, quia responsum tulisset à matre sibi in eo bello, quod aduer-

30

40

Bbb sus

Mythologiæ

fus Troianos gereretur, esse moriendum, puellari habitu indutus in Scyron, quæ una est à Cycladibus insulis, inter filias Lycomedis se abdidit, ut lateret duces Græcorum, qui ad Troiam erant militaturi. una igitur illarum puellarum Deidamia nomine clam ab illo viçata Pyrrhum filium illi genuit: Hic tamen inter puellas ab Ulyssæ cognitus eius expeditionis laborè ac periculum deuitare non potuit. At verò cum datum fuisset Græcis responsum illum primum omnium Græcorum esse moriturum, qui prior è nauì in littus Troianum exiliisset, prior exiliit Procefilaus, quare prior omnium casus est ab Hectore. Id cum cognouisset Achilles ultimus è sua nauì exiliit in littus, quod cum magno impetu fecisset, terramque pedibus vehementer percussisset, aqua è terra manare incæpit, atque fons ibi natus est; ut in his significauit Antimachus;

ἡραβ' αὖ ἐπύρετ' ἡλαιν' ὀφεί' ἀνθ' ἑ
 σπληνός· ἀπέρου· ἡραβ' ἔδ' αἰρε·
 τιν' ἱερ' ἐπύρετ' ἀπέρου· ἡλαιν' ὀφεί' ἀνθ' ἑ

Continuo accipiter veluti nigrantis Achilles

Defiliat in terræ dorsum sublimis : ac illi

Ante pedes fluxit vitrea fons lymphicus vnda .

20 Hic igitur post multas res ad Troiam præclaræ gestas, quas Homerus recen-
suit, Polyxenæ Priami filix amore captus significavit Priamo per nuntios
se pro Troia pugnaturum, si sibi puella concederetur. Tum Priamus eam se
daturum esse pollicitus est, qui cum illa de causa in templum Thymbræi
Apollinis convenissent, Paris clam ex insidiis illum sagitta transfixit, quare
victimum vitæ suæ diem ita per dolum conclusit. eius corpus non prius deditum
est Græcis, quam recepissent illa ipsa munera, quæ pro redimendo Hectore
data fuerant. Propter huius præclari Herois mortem dixit sunt Musæ & nym-
phæ omnes fleuisse, quod ita significavit Lycophron in Alexandria;

ὡς τὴν τὴν ἀντίστασιν ἐκείνην ἔστι
 ἀπεκρίβηται ὑπομένει τὴν ἀντίστασιν
 κρατῆρα βλάπτει ἐκείνην καὶ ἀντιτάσσεται
 ἐκείνην, ὡς φησὶν ὁ ἀντίστασιν ἔστι.
 ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην
 ὡς ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην
 καὶ ὡς ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην
 ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην
 καὶ ὡς ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην
 ἀντιτάσσεται ἐκείνην ἀντιτάσσεται ἐκείνην

Rurſus redempto pro altero cadauere

Parpondus auri Splendidi Paetolii

Ferent. Sed is cratera Bacchi mortuus

Perfusus inibit lacrymis Libethridum

Pimplæ incolunt quæ verticem ; à nymphis simul

Sororibus, Baphyti aquas amantibus.

Atque ille cordis præscius fatum timens,

Ferēt puellæ vestibus sese indui;

Texetque telas pectine arguto leues,

Saltabit hostium in solum idem vicinus.

Nam ossa Achillis & Patrocli & Antiochi in aureo vase, quod largitus fuit Thethidi Bacchus cum fugeret impetum Lycurgi, recondita fuisse memorant.

rant. Dicitur est autem Achilles à Musis fuisse deploratus, quia cum musicis instrumentis eius pompa funeris ducta esset; cum vero mare per idem tempus forte ventis intumuisset, longeque strepitus undarum exaudiretur ut ait Ilacius, datus est locus fabulæ, quod nymphæ eius eadem grauiter conquiescunt. Neque enim est sanæ mentis ea propter Achillem contigisse credere, cum elementa minime sint de singulorum nostrum vel morte vel ortu sollicita. Dicitur est inter filias Lycomedis muliebri habitu indatus latuisse, quia cum Deidamiam eius regis filiam cepisset in matrimonium, ita nouis nuptiis delectabatur, ut maiorem temporis partem cum sponsa esset intra Lycomedis parietes, & in thalamo lateret. Hic idem Heros cum fortissimus 10 esset omnium Græcorum non prius vinci potuit vel à fortissimis hostibus, quam voluptatis desiderio & libidine irretitus, ab imbelli & timidissimo omnium propè Trojanorum Paride vulneratus fuit. per hæc igitur significare voluerunt antiqui maxime omnium rerum formidandas esse viris fortibus voluptatum illecebras, quæ grauissimæ sunt omnibus & perniciosæ denique aduersariæ. at nunc de Ganymede dicamus.

De Ganymede.

Cap. XIII.

Ganymedes autem qui ab aquila raptus, & in coelum ad Iouem portatus fuit, ut illi potus pro Hebe Iunonis filia ministraret, dicitur fuisse Trois Trojanorum Regis filius. Hic cum esset eximie & propè inaudita pulchritudinis, ob eam dignus habitus est, non qui ad libidinem, ut crediderunt plerique raperetur, sed qui pocula Ioui ministraret, ut scripsit Homerus libro 2. Iliadis;

*Ἰφιδάμῳ δὲ τῷ πάλῳ Διὶ πατρὶς ἱκέσταντο
Ἰλάει, & Ἀσφάκῳ τε, καὶ αἰθέριος γανυμήδης.
ὃς δὲ καλλίστος γένετ' ἀνθρώπων ἀνδρῶν.
τῶν καὶ αἰετὶς ἄρ' ἔδωκεν ἀνδρῶν ἰσχυρόν,
καλλίον ὄντα αἰετὶ, ἢ δαυαίνοντι μύτιν.*
Hinc Troi nati pueri tres esse feruntur:
Ilus, & Asfaracus, pulcherrimus & Ganymedes.
Inter mortales cui præstantissima forma.
Quem superi rapuere, Ioui quo pocula magno
Præbeat ob formam, cum Diis & transigat æuam.

Apollonius vero Rhodius lib. 3. Argonauticorum non ut esset Iouis pincerna, sed ut consuetudine Deorum frueretur ob formam, raptum fuisse Ganymedem scribere videtur, cum inquit;

*ὥς δὲ τῷ πάλῳ Διὶ πατρὶς ἱκέσταντο
Ἰλάει, καὶ Ἀσφάκῳ γανυμήδης, τὸν ἰσχυρόν
ὡς αἰετὶς ἄρ' ἔδωκεν ἀνδρῶν ἰσχυρόν.*
Hunc Iouis in molli seiuñctum repperit aula,
Non solum simul et Ganymedem. Iupiter illum
In coelum rapuit cum Diis ut transigat æuam.

Fuit autem raptus ex Harpagia, qui locus fuit in agri Priapeni & Cyziceni finibus, qui ab ea re nomen obtinuit, ut ait Strabo lib. 13. alii circa Dardanum promontorium illud accidisse inquirunt, quod Virgilius factum in Ida monte Phrygiæ dum venaretur ita commemorat lib. 3. Aeneid.

B b b b a Intex-